

stigere for Bykommunerne end det oprindelige Regeringsforslags Tal. Det er nu ogsaa hævdet — og det glæder mig — baade af det ærede Medlem for Odense (Scavenius) og den ærede Konseilspræsident, at disse Tal ikke kunne accepteres fra den Side eller af Regeringen, fordi de forrykke Fordelingsgrundlaget, som det oprindelig blev baade forelagt af Regeringen og vedtaget af Folketinget. Det berøver Kjøbenhavn og Købstæderne ca. 7 pCt. og disse 7 pCt. overfører man til Landet. Det er altsaa en væsentlig Forrykning af det almindelige Fordelingsgrundlag, der nu foreslaas her af det ærede Flertal. Men dertil kommer en Ting, som jeg vil gøre opmærksom paa, og som det ærede Medlem for Køge ganske undlod at gøre opmærksom paa, nemlig at man her ikke kan tale om Landet som Helhed. Det ærede Medlem tværdelte stadig, tredelte paa tværs Samfundet, her Kjøbenhavn, der Købstæderne og der Landet, men man kan ikke saadan uden videre tale om, at det er Landet, der skal have disse Penge, man maa lagde Landet i Overklasse og Underklasse. Der findes nemlig ude paa Landet baade store og smaa Hartkornbesiddere, og der findes ude paa Landet en meget stor Befolkning, der ikke er Hartkornbesiddere. Hvis man deler disse 71,7 pCt., som Landdistrikterne faa, saa tilfalder der af dem Amterne omtrent 5 Mill. Kr. Altsaa forudsat at Loven om Indkomstskatten og Formueskatten til Staten endelig har givet saa meget, at disse direkte Skatter kunne fordeles til Kommunerne, ville Amterne faa omtrent 5 Mill. Kr. eller 47,3 pCt., Sognekommunerne ville, vel at mærke til udelukkende Lettelse af Hartkornet, altsaa gennem Land- og Ligningsskatten, faa 13,9 pCt., og Sognekommunerne ville til en almindelig Skattelettelse, der baade altsaa kommer Formue og Lejlighed og Hartkornet til gode, faa 10,5 pCt. Altsaa Hartkornet vil af disse 71,7 pCt., som det ærede Medlem for Køge omtalte, faa 47,3 og 13,9 pCt. Det giver 61,2 pCt. Hartkornet vil faa den aldeles overvejende Del af disse Skatter, der her overføres til Landdistrikterne, medens den almindelige Befolkning, den ikke hartkornbesiddende Del af Befolkningen ude paa Landet vil faa grumme lidt, ikke en Gang saa meget forholdsvis som Købstæderne og Kjøbenhavn. Det er en Overførelse af de direkte Statsskatter til Amterne og Sognekommunerne, der for den allervæsentligste Del vil komme Hartkornbesidderne til Gode.

Det er jo meget store Summer, der er Tale om. Saa snart Formue- og Lejlighed- og Indkomstskatten har indbragt det Beløb, her er Tale om, vilde saa godt som alle de direkte Statsskatter, som vi have opførte paa Finansloven, blive overførte til Kommunerne. Her er Tale om at opgive saa godt som alle disse faste Statsskatter. Man kunde da opkaste det Spørgsmaal: Er det nu overhovedet rigtigt at begynde med at reformere vort gamle og forældede Skattevæsen fra denne Ende? Det er i højeste Grad tvivlsomt, da det vistnok er anerkendt af alle, at disse direkte Skatter til Staten ere nogle af de mest uretfærdige, vi have. Omtrent 10 Mill. Kr. ville blive overførte til Kommunerne. Der bliver i Virkeligheden af vore direkte Statsskatter kun tilbage de ganske faa Tusinde — jeg tror det er 60,000 Kr. — der svares i Rangskat, og de maatte saamænd gerne være gaaede med ved samme Lejlighed, for har Fanden taget Hesten, kan han gerne tage Grimen med. Er det nu den rigtige Ende at begynde en Skattereform ved, og er det den retfærdige Ende? Der svares her i Landet ca. 90 Mill. Kr. i Skatter. Af dem svares de 60 Mill. Kr. til Staten, og de 30 Mill. til Kommunerne. Det er altsaa i højeste Grad tvivlsomt, om det vil være rigtigt at begynde med at lette Kommuneskatterne og lade de fleste Skatter, nemlig Statsskatterne, ligge. Af disse 60 Mill. Kr. i Statsskatter ere de 50 Mill. indirekte Skatter og kun de 10 Mill. direkte Skatter. Nu er det dog vistnok anerkendt af alle, at de indirekte Skatter — det er jo væsentlig Toldskatterne, de udgøre jo alene de 43 Mill. — ere langt uretfærdigere end de direkte. Men disse uretfærdige indirekte Skatter, der tilmed stige stærkt Aar for Aar og derved blive mere og mere uretfærdige, lader man staa, dem rører man ikke ved, hvorimod man afskaffer de direkte Skatter, der ere væsentlig faste og ikke nær saa uretfærdige. Det er i højeste Grad tvivlsomt, om det kan kaldes berettiget. Det er næppe den rigtige Ende at begynde ved.

Man taler om, at Hartkornsskatterne skulle lattes. Javel, det kan jo være meget rigtigt, naar det gøres paa en retfærdig Maade. Dog overdriver man vistnok Hartkornsskatternes Størrelse, deres Omfang og deres Vækst. Det ærede Medlem for Køge (Alberti) nævnedes, at disse Hartkornsskatter til Kommunerne vare i stadig Stigen. Det er galt. Der foregaar hist og her en Aftagen i de direkte Skat-